

politiske styring i ministeriet blev styrket. Det synes vi var en fornuftig reaktion.

Desuden har jeg fået oplyst, at skatteministeren har igangsat en undersøgelse af, om der er et ansvar at placere hos embedsmænd og politikere. Også dette er en reaktion, som vi helt kan støtte.

Fortidens handlinger må naturligvis vurderes i lyset af, at der åbenbart har været uklarhed om retsgrundlaget. Men der har under alle omstændigheder fundet ulovligheder sted, og så er det en selvfølge i en retsstat at foretage en undersøgelse af, om der er nogen, der kan drages til ansvar herfor.

De mange bankskandaler har kostet ofre blandt politikere og embedsmænd. Jeg vil derfor slutte af med at minde om, hvem der er de egentlig skyldige i hele miseren. Og de skyldige er først og fremmest de politikere og pengefolk, der omdannede den danske økonomi til en kasinoøkonomi i begyndelsen og midten af 1980'erne. Da gælden så eksploderede, var det nødvendigt at gennemføre kartoffelkur og meget andet; så skulle det naturligvis gå galt for de mest spekulative banker.

#### **Kirsten Jacobsen (FP):**

Lad mig sige det så firkantet, som det overhovedet kan siges: Hvis indholdet af ministerens rapport er korrekt eller senere viser sig at være korrekt, så kan Fremskridtspartiet ikke udtrykke vores utilfredshed, vores kritik, og hvor chokerede vi er, stærkt nok. Vi har den holdning, at hos os er moral dét, at man behandler fjender såvel som venner ens; alt andet er dobbeltmoral. Derfor skal det hos os ikke være et spørgsmål om, hvorvidt man tilhører den ene eller den anden side, hvis man har levet i sin egen lovverden, som ikke var i overensstemmelse med den, der var gældende og vedtaget af dette parlament. Lad det være min grundsætning.

Men så vil jeg også godt sige – og det har vi for resten sagt før: Nu har Enhedslisten jo fået lavet en rapport om pengeinstitutsektoren, og vi får én til. Nu står alle, og det gør Fremskridtspartiet også, og siger: Ansvar, ansvar, ansvar. Og jeg kan ikke lade være med at tænke på, at da vi havde en tilsvarende rapport om realkreditsektoren, stod alle og dukkede hovedet og sagde: Ingen ansvar, ingen ansvar, ingen ansvar. Hvert institut fik 1 mio. kr. i bøde, og det lod de også lånerne betale, og så fik de ellers nogle gyldne håndtryk, som var til at tage og føle på.

Men vi er nødt til her i Folketinget også at rette kritikken mod os selv, for man kan ikke få alternativ lovgivning, medmindre det skyldes, at dette Folketing vedtager for dårlige regler, og at det offentlige tilsyn, som vi sætter til at varetage vores funktion over for sektoren, og de aktører, der er i sektoren, lukker øjnene for, at sektoren, når reglerne ikke passer til formålet, bøjer dem og foretager et slalomløb ned igennem regelsættet, oven i købet somme tider så man kommer ud for, at de har et fuldstændig alternativt regelsæt ved siden af dét, Folketinget har vedtaget.

Det er de generelle bemærkninger. Og må jeg så sige om rapportens indhold – uden at foregribe noget som helst, men kun for at fastslå det – at der er så mange forbehold. Skatteministeren har selv taget dem i Skatteudvalget. Bare for at nævne provenuet: Det kan strække sig fra ¼ mia. kr. og til 3½ mia. kr. Man bygger på en retstilstand, som ligger i et cirkulære fra marts 1995, og dermed giver man jo i grunden det cirkulære retsvirkning 11 år tilbage i tiden. Vi vil gerne have, at det også bliver undersøgt, når man nu skal undersøge ansvarsplacering, om det virkelig er 25–30 bankoverdragelser, der er ulovlige, eller det kun er 2-3 stykker – de 2 af dem kender vi jo alt for godt. Det vil vi også gerne have med i undersøgelsen.

Når jeg siger det, er det, fordi man jo må huske på, at Ligningsrådet i 1989 fastslog, at der skulle være overensstemmelse mellem skattemæssige og regnskabsmæssige underskud. Og Ligningsrådet er jo ikke hvem som helst, så man må gå ud fra, at når Ligningsrådet træffer en sådan afgørelse, må man konkludere, at så var det ikke den retstilstand, der var, før Ligningsrådet traf afgørelsen. Ellers er det jo meningsløst. Så svarer det jo til det, man sagde i Spar Nord-sagen, at telefaxen, da man sendte den, ikke betød andet end gældende skattelovgivning.

Og så vil jeg gerne have, at man begynder at diskutere med Ligningsrådet, om ikke det skal beskæftige sig med noget andet end bare at sidde og konkludere det, der er gældende skattelovgivning.

Det er også derfor, at jeg ikke bevæger mig sådan helt oppe under loftet, for jeg synes, der er taget så mange forbehold i den her rapport, at man er nødt til at sige, at rapporten modtager vi fra skatteministeren, og vi modtager tilsagnet om, at der nu bliver lavet en ny undersøgelse. Så må vi se, hvad den nye undersøgelse til sin tid vil frembyde, og tage stilling på det tidspunkt.